

ΑΚΕΛ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ

Π.Γρ. 6/11/89

Σύντροφοι,

Υποσχέθηκα να τοποθετηθώ πάνω στα σοβαρά ζητήματα που συζητούμε. Εκαθυστέρησα λόγω της αρρώστειας μου και της απουσίας μου από δυο συνεδρίες του Π.Γρ.

Σ'όλο αυτό το διάστημα που συζητούμε αυτά τα θέματα στο κέντρο των συζητήσεων είναι η ενότητα του Κόμματος και γενικώτερα του λαϊκού κινήματος. Πολύ σωστά αυτό το θέμα μπαίνει στο κέντρο της προσοχής όλων μας. Θέλω πρώτα-πρώτα να τοποθετηθώ πάνω σ'αυτό το θέμα, της ενότητας. Δεν αμφισβητώ από κανένα το ειλικρινές ενδιαφέρον για την ενότητα του Κόμματος και του κινήματος γενικότερα. Ούτε όμως δέχουμε ν'αμφισβητηθεί το δικό μου ειλικρινές ενδιαφέρον για την ενότητα. Παρά τις φήμες τις συκοφαντίες και την ψυθιριστή λασπολογία που οργανωμένα λειτουργούν επί χρόνια τώρα εις βάρος μου, ουδέποτε ενέργησα και ουδέποτε θα ενεργήσω κατά τρόπον που να βάζει σε κίνδυνο την ενότητα του κόμματος. Άλλοι άς προσέξουν τον τρόπο που ενεργούν και θέτουν σε κίνδυνο την ενότητα του Κόμματος μας.

Ο Γ.Γ. του κόμματος μας, με διάφορες ευκαιρίες στο Π.Γρ. και στην Κ.Ε. εβεβαίωσε ότι κατέχει μάτσο πληροφοριών πώς λειτουργεί μέσα στο Κόμμα αντικαταστατική φράξια. Με τον τρόπο που μιλούσε εγώ εκατάλαβα ότι σύμφωνα με το μάτσο των πληροφοριών του εγώ είμαι μέσα σ'εκείνους που ανήκουν στην φράξια, μερικοί ψύθιροι δε με φέρουν σαν τον αρχηγό της φράξιας. Είναι καιρός, το μάτσο των πληροφοριών να μπουν ανοιχτά πάνω σ'αυτό το τραπέζι. Τότε θα φανούν δυο πράγματα:- Το πρώτο είναι η πραγματική αξία των πληροφοριών. Εγώ δεν έχω καμιάν αμφιβολία ότι η αξία τους είναι όση και των πολιτικών σκουπιδιών. Εγώ δεν θα αρνηθώ ποτέ ότι με κάθε ευκαιρία που συναντούσα την λάσπη που ριχνόταν ενάντια μου εμιλούσα και μιλώ και σε κομματικούς και σε μη κομματικούς και σε δικούς και σε ξένους, και στην

Μόσχα και στην Πράγα, εμιλούσα και μιλώ με τις πιο βαρειές εκφράσεις ενάντια στην επίσημη φράξια που εργάζεται ενάντια μου και ενάντια σε συνεργάτες μου. Είναι δικαίωμα μου να αμύνομαι και αυτή η άμυνα δεν είναι φραξιονιστική δουλειά.

Το δεύτερο που θα φανεί είναι ότι η επαγρύπνηση λειτουργεί σαν υπηρεσία παρακολούθησης των στελεχών. Εδώ κάμνω ένα λάθος. Λέω θα φανεί ότι η επαγρύπνηση είναι ζαπτιεδισμός μέσα στο Κόμμα. Είναι λάθος μου. Αυτή η ιδιότητα της επαγρύπνησης εφάνη χρόνια τώρα, από τον καιρό του μ. Μαρκουλλή, ύστερα του Κατσοουρίδη και συνέχεια τώρα με την νέαν ηγεσία της. Ήταν πάντα μια πληγή πάνω στο σώμα του Κόμματος. Και όταν λέμε τώρα ότι το Κόμμα χρειάζεται περεστρόϊκα εννοούμε σαν πρώτο βήμα να εκλείψει αυτό το καρκίνωμα, να αποκτήσει το Κόμμα υπηρεσίαν πληροφοριών με υγιείς αρχές και όχι αρχές του μ. του Τσέστχου. Μιλώντας για την επαγρύπνηση, είναι γνωστό ότι η περίφημη αυτή υπηρεσία κρατά φακέλλους των στελεχών. Μας το είπε αυτό κατάμουτρα ο μ. ο Εζεκίας. Τώρα λοιπόν που μιλούμε για περεστρόϊκα και εκδημοκρατισμό, οι φακέλλοι πρέπει να δοθούν σ' αυτούς που τους αφορούν και στην συνέχεια να καταστραφούν. Είναι κι αυτό μέσα στο παιγνίδι της περεστρόϊκα.

Θα γυρίσω πάλιν στο θέμα της φράξιας που οργανώθηκε εναντίον μου και εναντίον άλλων πριν και κατά την διάρκειαν του 16ου συνεδρίου του Κόμματος. Η φράξια καταγγέλθηκε μέσα στο συνέδριο. Καταγγέλθηκε και μετά το συνέδριο μέσα στο Π.Γρ. Κατά την γνώμη μου δεν χρειαζόταν αποδείξεις, αφού εγώ, που σε προηγούμενα συνέδρια έπιανα 1-3 μαύρες φήφους, στο 16ο συνέδριο ετιμήθηκα με 300 μαύρες φήφους. Όταν στο Π.Γρ. ανάφερα αυτό το επιχείρημα, δυο σύντροφοι μου απάντησαν: Εξέτασε τον εαυτό σου γιατί έφασες μαύρους! Εκείνα που είπες στο Συνέδριο!

Στο Συνέδριο έκαμα κριτική του χειρισμού του ζητήματος της εκλογής του Προέδρου της Βουλής και είπα τις απόψεις μου για την ανανέωση της Κομματικής ηγεσίας. Φαντασθήτε

την διαπαιδαγώγηση που είχαν τα στελέχη μέλη του Συνεδρίου. Να μη ανέχονται ν' ακούσουν κριτικήν. Αλλά αν είναι αυτός ο λόγος, νά' ένα σημείο που το Συνέδριο μας δεν επήρε χαμπάρι από περεστρόϊκα. Πρέπει να μάθουμε τα μέλη, τα στελέχη, τους σύνεδρους να ακούουν με ανοχήν, και να συζητούν απόψεις διαφορετικές από τις δικές τους.

Αλλά δεν ήταν αυτός ο λόγος που με μαύρισαν. Ο λόγος είναι γιατί πήραν εντολήν να μαυρίσουν. Και βέβαια όλοι συναισθάνεσθε τώρα ότι από το Συνέδριο και τις μαύρες φήφους δεν εθίγησαν εκείνοι που εμαυρίστηκαν. Ούτε εγώ, ούτε ο Φάντης, ούτε ο Ντίνος, ούτε ο Δίγκλης, ούτε ο Π. Βαρνάβας, ούτε ο Πανίκος Παιονίδης. Εκείνος που αμαυρώθη είναι η τιμή του Κόμματος.

Μη μου πήτε ότι το θέμα εξετάσθη από την Κ.Ε.Ε. Διότι εκείνη η εξέταση αποτελεί άλλο στίγμα για το Κόμμα. Η Κ.Ε.Ε. έχει ανάγκην από το καθαρτήριο πυρ της περεστρόϊκα. Αν συνεχίσει να εργάζεται με τον ίδιο τρόπο θα εκθέτει το Κόμμα.

Εγινε λόγος για τον Δημοκρατικό Συγκεντρωτισμό. Θέλω να τοποθετηθώ πάνω σ' αυτό το θέμα. Δεν έχω την γνώμη ότι σ' ένα οποιοδήποτε Σώμα, κρατικό, επιχειρησιακό, Κομματικό, Συνδικαλιστικό, επιτρέπεται να επικρατεί αναρχία όσον αφορά αποφάσεις που παίρνονται. Πρέπει να επικρατεί - και έτσι γίνεται παντού - τάξη, πειθαρχία και συλλογικότητα ευθύνης. Είμαι όμως της γνώμης ότι τίποτε δεν έχει βασανίσει τα Κομμουνιστικά Κόμματα περισσότερο από τον Δημοκρατικό Συγκεντρωτισμό, όπως διαστρεβλώθηκε στην εφαρμογή του από τον Στάλιν και τους αποστόλους του. Ο Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός με την έμφαση στο δεύτερο συνθετικό, τον συγκεντρωτισμό, έπνιξε κυριολεκτικά την σκέψη των Κ.Κ. και τα μετέτρεψε σε απολιθώματα και όστρακα της εποχής του 1924. Μετά τον Λένιν έπαυσε να υπάρχει δημόσιος διάλογος και ελεύθερη σκέψη. Δείξτετε μου ένα κλασσικό θεωρητικό έργο μετά τον Λένιν.

Τί εισηγούμαι λοιπόν; Εισηγούμαι χωρίς φόβον ότι ο Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός όπως τον εφαρμόζαμε μέχρι σήμερα είναι καρκίνωμα. Είμαι ενάντια στον στραγγαλισμό της σκέψης και του ελεύθερου δημοκρατικού διαλόγου. Είμαι υπέρ της τάξης και της πειθαρχίας, υπέρ της δημοκρατικής συλλογικότητας στην λήψη των αποφάσεων και της δημοκρατικής συλλογικής ευθύνης στην εφαρμογή τους. Είμαι εναντίον του συγκεντρωτισμού.

Σχετικά με το πώς εφαρμόζεται τώρα ο λεγόμενος Δημοκρατικός συγκεντρωτισμός, είναι νομίζω αρκετό να κυτάξουμε τί γίνεται στη Σοβιετική Ένωση και τις άλλες Σοσιαλιστικές - όσες έμειναν σοσιαλιστικές-χώρες.

Και τώρα λίγα λόγια για το Τσεχοσλοβάκιο. Επί 21 χρόνια επερίμενα αυτές τις μέρες. Πρέπει να σας πω ότι δεν αμφέβαλλα πώς θ' αρχόντουσαν. Τώρα που ήρταν είμαι ο ευτυχέστερος Ακελιστής.

Είπα δημόσια ότι τον σ. Π.Δ. το Π.Γραφείο πρέπει να τον συγχαρεί γιατί μίλησε πριν να μιλήσουν τα γεγονότα. Είπα δημόσια ότι εγώ είμαι περήφανος γιατί δεν έφερα το στίγμα της απόφασης μας του 1968. Τους Τσέχους φίλους μου τους έβλεπα πάντα κατάματα δίχως να τρέπομαι.

Σε μας τώρα, μένει να καθαρίσουμε το στίγμα και ν' αποκαταστήσουμε την υπόληψη του Κόμματος.